

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 158287 16 Рев
Бања Лука, 12.01.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља В.Б., Б.Б. и З.Б., сви из Б.Л., Улица ..., те сви заступани пуномоћнику М.П., адвокату из Б.Л., Улица ..., против тужених А. универзитет у БиХ, Сарајево, Улица ... и Високе школе К.м.п., Б.Л., Улица ..., које заступа Адвокатска канцеларија М. и др. из Т., Улице ..., ради поништења уговора и исплате, вриједност спора 24.844,50 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 158287 14 Гж од 13.01.2016. године, на сједници одржаној дана 12.01.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Захтјев тужених за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.687,50 КМ, се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 П 158287 12 П од 30.06.2014. године одбијен је тужбени захтјев тужитеља да се пониште и то: предуговор о школовању за академску 2011/2012 годину закључен дана 15.06.2011. године између тужитеља В.Б. и туженог А. универзитет у БиХ, С., и уговор о студирању за академску 2011/2012 годину број 117/11 закључен дана 20.07.2011. године између тужитеља В.Б. и З.Б., као судужника, са једне стране, и туженог Високе школе К.м.п., Б.Л., са друге стране; предуговор о школовању за академску 2011/2012 годину закључен дана 05.06.2011. године између тужитеља Б.Б. и А. универзитета у БиХ, С., и уговор о студирању за академску 2011/2012 годину број 120/11 закључен дана 20.07.2011. године између тужитеља Б.Б. и З.Б. као судужника, са једне стране, и туженог Високе школе К.м.п., Б.Л., са друге стране; уговор о студирању за академску 2012/2013 годину број 73/12 закључен дана 28.08.2012. године између тужитеља В.Б. и З.Б., као судужника, са једне стране и туженог Високе школе К.м.п., Б.Л., са друге стране, као и захтјев да се тужени солидарно обавезу да тужитељу З.Б. исплате износ од 24.996,00 КМ, са законском затезном каматом, на начин ближе означен у изреци првостепене пресуде. Тужитељи су обавезани да туженима надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 4.200,00 КМ, док је захтјев тужених за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 158287 14 Гж од 13.01.2016. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијени су и захтјеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побијају тужитељи, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев тужитеља усвоји или да се иста укине и предмет врати на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужени предлажу да се изјављена ревизија одбаци као недозвољена или да се иста одбије, а стављају и захтјев за накнаду трошкова ревизионог поступка.

Ревизија није дозвољена.

У овом предмету је одлучивано о захтјеву тужитеља за поништење означених предуговора и уговора о студирању и за поврат школарине у укупном износу од 24.996,00 КМ. Ради се, дакле, о тужбеном захтјеву који се састоји од неовчаног дијела за поништење предуговора и уговора и новчаног дијела којим је затражена исплата износа од 24.996,00 КМ. Тужитељи су у тужби као вриједност спора исказали износ од 24.844,50 КМ. Нижестепеним пресудама захтјев тужитеља је у цјелости одбијен.

Одредбом члана 237. ЗПП, у вези са одредбом члана 456 а) истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ (став 2.).

У конкретном случају ријеч је о спору у којем је првостепена пресуда донесена дана 30.06.2014. године, дакле, након ступања на снагу (27.07.2013. године) Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 61/13). Како новчани дио захтјева не прелази износ од 30.000,00 КМ (укупно затражено 24.996,00 КМ), а ни исказана вриједност предмета спора од 24.844,50 КМ не прелази ту вриједност, произлази да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији, тужитељи су затражили да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП. Међутим, тужитељи нису изричито означили правно питање због којег се ревизија подноси и прописе који се на њега односе, нити су одређено изложили разлоге због којих сматрају да је то питање важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП). Тужитељи су се једино позвали на правни став овога суда изражен у одлуци број Рев-563/05 од 18.09.2007. године, по којем, у смислу одредбе члана 65. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85 и 57/89 те "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04), превара представља основ за побијање уговора, док према утврђењу нижестепених судова у конкретном случају нису доказани наводи тужбе о постојању преваре (па произлази да нижестепене одлуке нису супротне наведеном правном схватању). Стога, ни по овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизију тужитеља је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4. у вези са чланом 237. став 2., 4. и 5. ЗПП.

Захтјев тужених за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.687,50 КМ, је одбијен, јер се не ради о нужном трошку у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић